

WASS ALBERT LEVELEI Floridából Zas Lórántnak
(Válogatás)

Kedves Lóránt Öcsém!

Levelled az ötezer dolláros csekkel megérkezett, átvettem, köszönöm és a szerződésünk értelmében számlámra áttettem.

Aggódva remélem, hogy a Panamában lezajló események nem bátorítják föl a moszkvai "hardliner"-eket, hogy Gorbacsovot elcsapva lerohanják Magyarországot és egy újabb '56-ot rendezzenek. Ugyancsak remélem, hogy Románia fokozatos elszigeteltsége végül is a Ceausescu kormány bukásához vezet és erdélyi véreink megmentődnek ettől az újfajta Drakulától.

Áldott ünnepeket és egy felvirágzó újesztendőt kíván, szeretettel,

Albert Bátyád.
1989. december 20.
Tornado - Damenia Kiadóvállalat, Budapest

Uraim: tudomásomra jutott, hogy az Önök által kiadott Raffay: Trianon titkai című kitűnő könyvben egy hirdetés jelent meg, mely arról szól, hogy az én Funtineli Boszorkány című regényem hamarosan megjelenik az Önök kiadásában.

Ez az állítás sajnos nem felel meg a valóságnak. Bár igaz, hogy egy Damenia nevezetű úr engem többször is fölhívott telefonon az elmúlt esztendőben, én azonban telefonon is, levélben is tudomására adtam, hogy könyveim kiadására vonatkozólag szerződéselem van Szász Lóránt úrral, a West Coast Trading Company tulajdonosával, amit azóta ő átadott a Pallwest Kft.-nek. Könyveim tehát, és ez a Funtineli Boszorkányra is vonatkozik, kizárólag csak a Pallwest keretében, vagy ennek a vállalatnak az engedélyével jelenhetnek meg.

Abban a reményben, hogy ezen elhamarkodott lépésük orvoslására nem lesz jogi akcióra szükség, maradok tisztelettel:

Wass Albert
1990. március 16.

Kedves Lóri Öcsém!

Sajnos a "szabadulás napjai" számomra már elkésve érkeztek. Szó se lehet arról, hogy útra engedjenek. Ez három orvosi véleménye, amihez családom is ragaszkodik. Azt mondják: "majd jövő évben!" De én már tudom, hogy jövő év nem lesz, s ha lenne is, én már csak "ültömből" nézem a világot. Az erdőjárás, világjárás ideje letelt. Kívánok nektek jószerencsét a szellemi felszabadulás útján. Segítsen meg, őrizzen meg az Úristen!

Solzsenyicint nem ösmerem, így ezen a téren nem lehetek segítségtekre. Szitnyai Zoltán könyvét még ma postára teszem. Nekem már aligha lesz szükségem reá. Szeretettel ölel:

Albert Bátyád.

U.i.: A Szitnyai-könyvhöz csatolok egy kis könyvecskét, amit jó régen írtam, meg is feledkeztem róla, most bukkantam rá véletlenül.

1990. március 23.

Kedves Lóri!

Ezzel a levéllel egyidőben feladok címedre egy könyvcsomagot, mely magába foglalja mindazokat a könyveimet, melyek első sorban kellene kijőjenek odahaza. (Sok esetben megtakarítást jelenthet számotokra az is, hogy többet nem is lenne szükséges újra szedni, csupán fényképezni.)

Itt külön felhívom a figyelmedet könyveim egyikére: a Tizenhárom Almafára s annak folytatására, melynek címe Elvásik a veres csillag. Ennek az első kötetéből, vagyis a Tizenhárom Almafából ez az egyetlen megmaradt példányom, annak igazolására is, hogy ez volt a legnépszerűbb könyvem és vendégeim rendre "fölszabadították" a többi félretett példányokat. Viselj erre a könyvre különös gondot. A Tizenhárom Almafára és ennek folytatása egyetlen humoros munkám, tehát hasznos lenne talán ezt hozni ki a jövő évi könyvnapra.

Ami az anyagi dolgokat illeti, talán valóban célszerűbb lenne ebben az évben minden pénzt áthozni ide, hogy megmentődhessenek betegség-okozta adósságaimtól, amiket a Blue Cross és Blue Shield nem fizetett.

Kívánok neked jó utat, szeretettel:

Albert Bátyád.
1990. május 17.

Szerzői jogdíj módosítás

Alulírott WASS ALBERT (54729 Cedar Crest, Astor Park, Fla. 32102) a West Coast Trading Co.-val (Szász Lóránt) 1989. december 11-én a "Kiadási jog átruházása" c. okiratomat módosítom azzal, hogy az általuk kiadott műveim példányszám utáni eladási árának csak a 6%-os (hat százalékos) részére tartok igényt.

Wass Albert
1990. augusztus 28.

Kedves Lóri Öcsém!

Huba fiam, aki a NATO-val van, egy hetet töltött Budapesten hivatalos minőségben. Két könyvesboltban is kereste könyveimet, de nem volt kapható sehol. A követség útján utána nyomoztatott és megtudta, hogy a terjesztést szándékosan mulasztották el. Tiszteletpéldányt se kaptam még. Vagyis: A Pallással becsapódtunk mindketten.

A küldött írást kis módosítással aláírtam. Tehát ez csak az eddig megjelent munkáimra vonatkozik: Halálos Köd, Jönnek és a Funtineli Boszorkány. A többivel várnunk kell, míg kialakul otthon a helyzet és egy valóban tisztességes kiadóhoz jutunk, aki ért a terjesztéshez is. Barátsággal köszönt

Albert Bátyád
1990. augusztus 29.

Kedves Lóri!

Köszönettel vettem leveledet és az 1,133 dolláros csekket. Valamint színes, szép, különös írásokat, vagyis verseket a megszokott vers-forma nélkül. Szépek, színesek, különösek. Megakasztják az embert, mint fenyők szikár dárdái a tovaszaladó felhőket.

Amint régebbi levelemben írtam: a többi könyvem kiadását csak akkor kezd el, amikor arra alkalmas, megbízható kiadót találsz, vagy amikor a PALWEST (ha még él) alkalmas lesz erre. A százalékon nem akadunk meg, ha a kiadó megbízható és jól szervezett terjesztési hálózattal bír.

Az onnan érkező hírek sajnos nem a legjobbak. Amire számítottunk még nem következett be. Zsidók urálnak mindent, ami pénzzel van kapcsolatban, úgy hallom, és akinek nem tetszik, amit csinálnak: az antiszemita. A szerencsétlenek még mindig nem tanultak! Félek, nagy vérontás lesz a vége, úgy Izraelben mint máshol.
Szeretettel köszönt:

Wass Albert.
1990. november 8.

Kedves Lóri! Leveledet a csekkel megkaptam, köszönöm. Betegeskedtem kissé, de már
rendben vagyok újra.

Szeretettel köszönt:

Albert Bátyád.
1990. december 18.

Kedves Lóri Öcsém!

Itt a cikk, olyan amilyen. Egy példányt elküldtem a Katolikus Magyarok Vasárnapjának, egyet Szebedinszky Magyarorságának, egyet a torontói Krónikának, s egyet vancouveri Tárogatónak. A többi a te gondod!

Szerencsés új esztendő kívánva,

szeretettel:

Albert Bátyád.
1991. január 4.

Köszönöm a könyvet: minden versed aranyat ér! Ha csak az olvasók tíz százaléka megérti, amit mondasz: verseid valóban előbbre viszik ezt az önmagába belerothadt emberi világot.

A Funtineli Boszorkány úgy látszik rossz kezekbe került. Jó lenne, ha a "Kard és Kasza", az "Ember az Országút Szélén" meg a "Hagyaték" megjelenhetne odahaza, mert mondanivalóikra nagy szükség lenne otthon. Pusztaszeri László kérte februárban írott levelében, hogy lépj vele érintkezésbe ezzel kapcsolatban. Mivel kiadóm vagy, csak rajtad keresztül lehet kiadásról tárgyalni.

Otthon jártál: mi a véleményed a Magyar Hírekről s annak szerkesztőiről? (Dr. Pusztaszeri László és Balázs István)

Minden jót kívánva barátsággal köszönt:

Albert Bátyád.
1991. március 25.

Kedves Lóri!

A Magyarok Világszövetsége mindaddig békén hagyott és alighanem ezután se zaklatnak, mert tudják jól, hogy véleményem szerint nem képviselik a magyarságot. Évtizedeken keresztül a kommunista "Magyarországot" képviselték csupán, s most újabban a "demokratákká" vedlett csirkefogókat, akik továbbra is markukban tartják az országot.

Pedig, bizony, nagy szükség lenne egy valóban magyar összefogásra, világszerte, mielőtt végleg felszívódnunk ebben a nemzetközivé változó, nemzetközileg uralt és nemzetközileg elzüllesztett világban.

Hozzászólásodhoz gratulálok. Mindenben egyetértek veled. Sajnos aligha még sokra vele. Agyonhallgatnak, s ha útjukba állsz, még el is taposnak a "zsidarok".

Szeretettel köszönt:

Albert Bátyád.
1992. június 19.

Kedves Lóri öcsém!

Úgy tűnik, hogy mióta betöltöttem a 87-et az Úristen megelégelte a velem való bajlódást. Rám nehezedik a betegség-gyöngeség, s ha nem élnék itt az őserdőben, azóta már régen abbahagytam volna ezt az életnek nevezett vesződést. Fényképet azért nem tudtam küldeni, mert nincs. Amint láthatod: a gépeléssel is bajom van már, pedig hetvenöt éve végzem.

Annyit tudok csak mondani: nem jó megöregedni, Lóri!

Sikert és szerencsét kívánok Neked még sok esztendeig, mert a szerencsétlen magyar népnek igen nagy szüksége van reád, hogy nemzetté növekedhessen újra!

Szeretettel köszönt:
Albert Bátyád.

1995. január (...?)

Kedves Lóri!

Neked küldöm meg ezt a legújabb írásomat egyedül, mert ma Te állsz a legmagyarabb lap élén. Az idő bizony eltelt fölöttem. Már az írás is nehezen megy, ami valamikor szinte magától ömlött ki az írógépből. Sok benne a hiba is. Javítsd ki azokat, ha lehozod. De ha nem hozod le, azért se haragszom meg. Az én időm eltelt, talán itt se vagyok már. Legalább is fiaim így gondolkodnak, s lehet, hogy nekik van igazuk. Amint mondom: az én időm eltelt. Másoké ma a világ. Te azonban még állsz, mint a sziklakő. Legyen Veled az Úristen.

Szeretettel ölel:

Albert bátyád.
1995. június 1.

Kedves Lóri!

Valami két hónappal ezelőtt kaptam Tőled egy levelet, melyhez mellékelteél egy ellened irányított gyalázatos támadást.

Én azon nyomban írtam választ erre a támadásra, és azt megküldtem neked. A küldött cikk azonban, tudomásom szerint, mind a mai napig nem jelent meg sehol, még a Vasárnapban sem.

Ennek komoly oka kell legyen, azonban lenyelni se okos az ilyen támadást, mert ettől csak tovább szaporodik: örvidenek, ha tudatnád velem ennek az okát.

Sikerekben gazdag újsztendőt kívánva szeretettel köszönt:

Albert Bátyád (a vénember).
1995. december 29.

Kedves Lóri!

Igen, az említett számmal nagyon is meg voltam elégedve.

Hamarosan küldök újra egy írást - remélem. Utóbbi időkben kissé legyöngültem. Hiába, telik az idő. A vadászatról is le kellett mondanom, pedig az "tartotta bennem a lelket". Nem a pisztoly kezelésével van baj, ez évben eddig 18 mókust löttem le a madáretetőről, tizenyolc lövéssel. A baj a lábaimmal van: kezdik fölmondani a szolgálatot. A családdal is baj van. Nem tudják megbocsátani a fiaim, hogy újra megházasodtam. Rossz volt egyedül itt az őserdőben. Új feleségem félig francia, félig ír. Zenész. Orgonával tölti meg a vén házat, orgona szavával. Nyolc unokája van már neki is. A "gyerekek" azonban sok gondot okoznak. De hát ez az élet!

Barátsággal köszönt

Albert bátyád.
1996. január (...?)

(Forrás: magyarokvasarnapja.com)